

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Udviklingsudvalget

2009/2149(INI)

25.3.2011

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde: erfaringer og fremtidsperspektiver (2009/2149(INI))

Udviklingsudvalget

Ordfører: Gay Mitchell

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde: erfaringer og fremtidsperspektiver (2009/2149(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 208 til 211, artikel 290 og 291, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde¹,
- der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000, der opstiller millenniumudviklingsmålene som det internationale samfunds fælles kriterier for udryddelse af fattigdom,
- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om Den Europæiske Unions udviklingspolitik: den europæiske konsensus om udvikling, som blev undertegnet den 20. december 2005²,
- der henviser til fælleserklæringen om demokratisk kontrol og sammenhæng i eksterne indsatser og Kommissionens erklæring om demokratisk kontrol og sammenhæng i foranstaltningerne udadtil vedføjet den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning,
- der henviser til erklæringer fra Kommissionen, der er indføjet i referatet fra Rådet og formelt godkender Rådets fælles holdning angående vedtagelsen af DCI og især Kommissionens erklæring vedrørende artikel 5 i DCI-forordningen,
- der henviser til skrivelse D (2007) 303749 af 5. marts 2007 fra Josep Borrell Fontelles, daværende formand for Udviklingsudvalget, til daværende kommissærer Ferrero-Waldner og Michel⁵,
- der henviser til skrivelse A (2007) 5238 af 26. marts 2007 fra daværende kommissær Ferrero-Waldner til Josep Borrell Fontelles, daværende formand for Udviklingsudvalget,
- der henviser til "Reporting Directives for the Creditor Reporting System" fra OECD's

---

1 EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

2 EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

3 EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

4 Vedføjet meddelelse af 24.10.2006 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit, vedrørende Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets forordning om etablering af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejdet (KOM(2006)0628).

5 Registreret som komitologidokument nr. CMT-2007-1709 - bilag registreret som komitologidokument nr. MT-2007-1709-2.

6 Registreret som komitologidokument nr. CMT-2007-1709-3.

Komité for Udviklingsbistand (OECD/DAC)¹,

- der henviser til Domstolens dom af 23. oktober 2007 i sag C-403/05 (Parlamentet mod Kommissionen), Annullationssøgsmål - Kommissionens beslutning om godkendelse af et projekt vedrørende sikkerheden ved Filippinernes grænser (beslutning truffet med hjemmel i forordning (EØF) nr. 443/92),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1337/2008 af 16. december 2008 om etablering af en facilitet med henblik på hurtig reaktion på de kraftigt stigende fødevarerpriser i udviklingslandene²,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd den 29.-30. oktober 2009 (doc. 15265/09),
- der henviser til Rådets afgørelse af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) skal tilrettelægges og fungere,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 om revision af EU's budget (KOM(2010)0700),
- der henviser til Kommissionens grønbog af 19. oktober 2010, "EU's budgetstøtte til tredjelande i fremtiden" (KOM(2010)0586),
- der henviser til Kommissionens grønbog af 10. november 2010 "EU's udviklingspolitik til støtte for inklusiv vækst og bæredygtig udvikling - Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik" (KOM(2010)0629),
- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2007 om udkast til Kommissionens beslutninger om landestrategidokumenter og vejledende programmer for Malaysia, Brasilien og Pakistan³,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2007 om Kommissionens forslag til beslutning om udarbejdelse af regionale strategidokumenter og regionale vejledende programmer om Mercosur og Latinamerika⁴,
- der henviser til sin beslutning af 21. juni 2007 om Kommissionens udkast til beslutning om udarbejdelse af regionale strategidokumenter 2007-2013 og regionale vejledende programmer for Asien⁵,
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om den demokratiske kontrol med gennemførelsen af finansieringsinstrumentet for udviklingssamarbejde (DCI)⁶,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2007 om Kommissionens udkast til afgørelse

---

1 DCD/DAC (2007)39/endelig af 4.9.2007, 145 sider.

2 EUT L 354 af 31.12.2008, s. 62.

3 EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 507.

4 EUT C 125 E af 22.5.2008, s. 213.

5 EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 337.

6 EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 595.

- om særlige foranstaltninger i 2007 vedrørende Irak¹,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om udkast til Kommissionens beslutninger om årlige handlingsprogrammer for Brasilien og for Argentina for 2008²,
  - der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om udkast til Kommissionens afgørelse om den årlige handlingsplan 2009 for ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: Måltrettede projekter)³,
  - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 3. februar 2011 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingsamarbejde,
  - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 3. februar 2011 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingsamarbejde,
  - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 3. februar 2011 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1934/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A7-0000/2011),
- A. der henviser til, at det overordnede mål for samarbejdet i forbindelse med dette instrument i henhold til artikel 2, stk. 1, i DCI-forordningen "er udryddelse af fattigdom i partnerlande", herunder "en indsats for at nå årtusindudviklingsmålene",
- B. der henviser til, at alle foranstaltningerne under geografiske programmer og 90 % af de udgifter, der påregnes under de tematiske programmer, i henhold til artikel 2, stk. 4, i DCI-forordningen skal opfylde kriterierne for statslig udviklingsbistand (ODA), der er fastlagt af OECD/DAC,
- C. der henviser til, at det kun er 0,2 % af de forpligtelser, der finansieres under DCI's tematiske programmer mellem 2007 og 2009, som ifølge Kommissionens beregninger ikke opfylder ODA-kriterierne,
- D. der henviser til, at Parlamentet i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF

---

1 EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 624.

2 EUT C 294E af 3.12.2009, s. 19.

3 EUT C 212E af 5.8.2010, s. 8.

4 Vedtagne tekster P7_TA(2011)0032.

5 Vedtagne tekster P7_TA(2011)0030.

6 Vedtagne tekster P7_TA(2011)0033.

(the "Komitologiafgørelsen") i 2007 indledte en procedure med demokratisk kontrol af gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1905/2006, herunder alle landestrategidokumenter (CSP), regionale strategidokumenter (RSP), tematiske strategidokumenter (TSP), de flerårige vejledende programmer og størsteparten af de årlige handlingsprogrammer (AAP),

- E. der henviser til, at Kommissionen tilstræber, at 20 % af den bistand, som den yder under landeprogrammerne omfattet af DCI-forordningen, i 2009 vil blive afsat til grundskole- og sekundærskoleuddannelse og grundlæggende sundhedspleje gennem projekt-, program- eller budgetstøtte knyttet til disse sektorer, idet den fordeles ligeligt over alle geografiske områder,
- F. der henviser til, at EU har forpligtet sig til et samlet mål om at anvende 0,7 % af sin bruttonationalindkomst (BNI) på ODA senest i 2015,

Erfaringer

1. bifalder Kommissionens vilje til at leve op til sin forpligtelse til at indgå i en regelmæssig og indgående dialog med Parlamentet angående gennemførelsen af DCI; anerkender den indsats, der er gjort for at holde Parlamentets DCI-arbejdsgrupper informeret om den måde, som dets kommentarer om strategidokumenter blev taget i betragtning på ved udarbejdelsen af de årlige handlingsprogrammer;
2. bemærker, at dialogen mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet som en del af de demokratiske kontrolaktiviteter især under midtvejsrevisionen har hjulpet til med at undgå vedtagelsen af strategidokumenter, der indeholder bestemmelser, som overskrider beføjelser, og til at gøre dem forenelige med kravene i DCI-forordningen og især ODA's udvælgelseskriterier;
3. beklager, at flere af Parlamentets synspunkter, der blev rejst i løbet af den demokratiske kontrolprocedure, især angående manglende fokus på fattigdom og 2015-målene, ikke er blevet taget tilstrækkeligt i betragtning af Kommissionen;
4. beklager, at Kommissionen som svar på Parlamentets resolutioner, der påpegede en manglende respekt for kravene i ODA's udvælgelseskriterier som fastlagt i artikel 2, stk. 4, i forordningen, kun ændrede eller tilbagetrak 3 ud af 11 udkast til gennemførelsesforanstaltninger;
5. anmoder Kommissionen om i rækkefølge efter prioriteter og med den respektive vægtning at angive, hvilke kriterier den bruger for fordeling af midler mellem DCI-lande og -regioner og forskellige aktivitetssektorer inden for de enkelte geografiske og tematiske programmer;
6. henleder navnlig opmærksomheden på kravet om ODA-berettigelse for geografiske programmer under DCI og opfordrer kraftigt Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til altid at sikre fuld overensstemmelse med denne juridiske forpligtelse;

Fremtidsperspektiver: principper

7. understreger, at EU fortsat har brug for et specifikt instrument til finansiering af udviklingssamarbejde, som udelukkende er rettet mod udviklingslande og udtrykkeligt forfølger de mål, der er defineret i artikel 208 i TEUF; insisterer på, at de årlige tal for ODA i den næste periode for den flerårige finansielle ramme skal øges i faste priser for at nå det samlede mål om at anvende 0,7 % af BNI på ODA senest i 2015;
8. understreger, at fuld overensstemmelse med ODA-kriterierne og i særdeleshed med OECD/DAC-kravet om, at hver transaktion administreres med det hovedformål at fremme økonomisk udvikling og velfærd i udviklingslandene¹, fortsat skal være en betingelse, så alle foranstaltninger finansieres under geografiske programmer under det nye instrument; efterlyser en mere stringent ODA-kvotefor tematiske programmer end under den aktuelle DCI;
9. understreger, at opnåelse af 2015-udviklingsmålene fortsat skal være instrumentets primære mål for perioden indtil 2015; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at EU's hjælp fortsat er i overensstemmelse med de internationalt aftalte målsætninger og mål for udvikling, der vedtages af FN og andre kompetente internationale organisationer for perioden efter 2015;
10. anerkender behovet for et samarbejde uden for ODA med mange udviklingslande for at få globale offentlige goder; mener, at denne type samarbejde bør reguleres, og at midler kanaliseres via et eller flere separate instrumenter for at sikre gennemsigtighed og for at beskytte udviklingssamarbejdes særlige karakter som et selvstændigt politikområde inden for eksterne relationer; insisterer, på linje med løftet på Det Europæiske Råd den 29.-30. oktober 2009, at finansiering for klimaændringer ikke bør underminere eller skade kampen mod fattigdom og den løbende udvikling mod 2015-udviklingsmålene, og at de begrænsede ODA-midler, der er tilgængelige til at mindske fattigdom, ikke må omdirigeres til ikkeudviklingsmål i udviklingslande;
11. er enig i, at der er brug for en differentieret tilgang til den blandede gruppe af udviklingslande, og at den traditionelle økonomiske støtte kan blive mindre relevant for vækstlande; **mener, at støtte til vækstlande godt nok kan fremme bæredygtig økonomisk vækst, men stadig bør fokusere på at styrke partnerlandets finanspolitik og fremme mobilisering af indenlandske indtægter, der kan føre til nedbringelse af fattigdom og støtteafhængighed;**
12. understreger derfor, at det fremtidige udviklingssamarbejdsinstrumentet fortsat skal dække alle lande i de geografiske områder, som det dækker ifølge OECD/DAC's liste over udviklingslande;
13. opfordrer til en udvidet koordinering mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at overholde traktatens bestemmelse i artikel 210 TEUF og støtter udviklingen af fælles europæiske strategidokumenter;
14. gentager sin anmodning om, at Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) medtages i EU's budget, hvilket ville forenkle procedurerne og øge effektiviteten af EU-bistanden; insisterer på, at dette ikke bør føre til nogen reduktion af det samlede finansieringsbeløb

---

1 Se OECD/DAC: "Reporting Directives for the Creditor Reporting System".

på EU-niveau for DCI og for EUF;

15. understreger behovet for en regelmæssig og struktureret dialog mellem Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten og mellem ikkestatslige aktører (ISA'er) og lokale myndigheder om programmering, implementering og evaluering af strategidokumenter;
16. understreger behovet for fleksibilitetsbestemmelser, der giver EU mulighed for at reagere på ændringer med hensyn til behov og prioriteter; foreslår en undersøgelse af EUF-modellen for begrænsede landerammer til bistand uden for programmer som en mulig model for det fremtidige udviklingssamarbejdsinstrument; understreger dog, at midler, der bruges på en mere fleksibel måde, skal bestræbe sig på ægte udviklingsmål;
17. mener, at det nye udviklingssamarbejdsinstrument skal udgøre et grundlag for målrettet og mere fleksibel bistand i vanskelige situationer; mener, at den nye finansielle arkitektur skal hjælpe med at sikre en forsvarlig koordinering af nødhjælp, rehabilitering og udvikling (LRRD) via fleksibilitet og komplementaritet i finansieringsmekanismerne;

Fremtidsperspektiver: geografiske og tematiske programmer

18. opfordrer til et benchmark på 20 % for udgifter under de geografiske programmer, som skal tildeles til grundlæggende sociale tjenester ifølge FN's definition i 2015-målene (indikator 8,2 for mål nr. 8: "Udvikling af et globalt partnerskab for udvikling");
19. insisterer på strenge udvælgelseskriterier for budgetstøtte; insisterer på, at Kommissionen skal afholde sig fra at bruge denne metode i lande, hvor gennemsigthed i offentlige udgifter ikke kan sikres, at budgetstøtte altid skal ledsages af tiltag for at udvikle det modtagende lands parlamentariske kontrol og revisionskapacitet og for at øge gennemsigthed og offentlig adgang til oplysninger, og at civilsamfundet skal involveres i overvågningen;
20. bemærker, at alle tematiske programmer under DCI har bevist deres relevans, men opfordrer til en vis fornyelse af fokus i lyset af nye udfordringer, f.eks. den globale finansielle og økonomiske krise, den globale fødevarekrise, klimaændringer og særlige behov hos skrøbelige stater og stater i forandring;
21. insisterer på, at eventuelle fremtidige tematiske programmer for migration fuldstændigt skal være på linje med EU's udviklingsmål, og at den grundlæggende finansiering under dette program skal overholde ODA's udvælgelseskriterier;
22. understreger, at det nye tematiske program "Investere i mennesker" skal fokusere på gennemførelsen af de 2015-mål, der er længst fra at være opfyldt, og lande med kritiske MDG-indikatorer;
23. gentager, at artikel 290 i TEUF er fuldt gældende for DCI, og minder derfor om, at anvendelsen af proceduren for delegerede retsakter er obligatorisk for de afgørelser, der opfylder kriterierne i artikel 290 i TEUF, såsom udarbejdelsen af generelle mål, prioriteter, forventede resultater og finansielle tildelinger;

o
o o

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Indledning

2011 er et strategisk tidspunkt til at lære af de fire år, hvor forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) har været i kraft. Kommissionen har annonceret, at den vil præsentere sine forslag til den flerårige finansielle ramme efter 2013 inden sommerferien og lovgivningsforslagene til de finansielle instrumenter inden for området eksterne aktioner senere i år. Formålet med denne rapport er på et tidligt tidspunkt at fastslå Parlamentets holdning med hensyn til et nyt finansieringsinstrument til EU's udviklingssamarbejde på grundlag af konklusionerne fra kontrollen af DCI's gennemførelse.

Erfaringer

Efter DCI's ikrafttræden har Europa-Parlamentets Udviklingsudvalg oprettet fire (nu fem) permanente arbejdsgrupper til at udøve Parlamentets kontrolbeføjelse i forhold til alle større programmeringsdokumenter, der foreslås af Kommissionen. Processen førte til en vedholdende og struktureret dialog mellem DEVE og Kommissionen og udgjorde en nyttig læreproces for begge institutioner. Vi hørte om de vanskeligheder, som Kommissionen havde under programlægningen, og ordføreren håber, at Kommissionen også blev mere klar over den praktiske betydning af Parlamentets demokratiske kontrol og vores arbejdsmetoder.

Selv om dialogen var konstruktiv, og Kommissionen gjorde en stor indsats for at informere arbejdsgrupperne om opfølgningen på Parlamentets henstillinger, kunne den dog beklageligvis ikke bevæge Kommissionen til at efterkomme ret mange af udvalgets krav og henstillinger endsige de beslutninger, som er vedtaget af Parlamentet¹. Parlamentets holdning er kun sporadisk blevet afspejlet i de udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen fremsendte til DCI-styringsudvalget.

Vi var også skuffede over at se, at det omfattende kontrolarbejde, som Parlamentet havde udført, ikke vandt genklang hos medlemsstaternes repræsentanter i DCI-udvalget. I modsætning til Parlamentet synes medlemsstaterne ikke at fokusere på at kontrollere, om Kommissionens forslag var i overensstemmelse med DCI's lovbestemmelser (især ODA-kravet om kompatibilitet).

Det største problem, der er opstået under vores dialog, synes at være vanskeligheder med at forstå eller acceptere selve udviklingssamarbejdets specifikke rolle i forbindelse med EU's indsats udadtil. Dette er forståeligt: Vores vigtigste partner i Kommissionen var GD RELEX, hvis hovedopgave var at fremme EU's interesser i resten af verden. Det kræver en mentalitetstilpasning at forstå, at udviklingssamarbejde er det ene politiske område for aktion udadtil (ud over humanitær bistand), der *ikke* er beregnet på at tjene EU's interesser, men på at forsvare jordens mest marginaliserede og sårbare befolkningers interesser: fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig menneskelig, social og økonomisk udvikling – kort sagt:

---

¹ Udvalget udarbejdede fem beslutninger vedtaget på plenarmødet i henhold til forretningsordenens artikel 81, hvorved det signalerede til Kommissionen, at Kommissionen i 11 udkast til foranstaltninger havde overskredet sine gennemførelsesbeføjelser. Det var imidlertid kun i tre tilfælde, at Kommissionen ændrede sit forslag til beslutning eller tog det tilbage.

retten til et menneskeværdigt liv for alle.

Vanskeligheden med at anerkende den anderledes og specifikke opgave, der ligger i vores udviklingspolitik, og omsætte den i konkrete programmer og foranstaltninger fremgik tydeligt i nogle af de programdokumenter, som Kommissionen har udstedt under DCI-forordningen. De mangler derfor det klare fokus på udryddelse af fattigdom i forbindelse med bæredygtig udvikling og millenniumudviklingsmålsætningerne, som er DCI's primære og overordnede formål.

Parlamentet anerkender klart vigtigheden for EU af visse aktiviteter i udviklingslande (herunder kulturelle programmer, kontakter mellem borgerne, politisk dialog m.m.), som ikke opfylder OECD/DAC-kriterierne for statslig udviklingsbistand (ODA). Men de må ikke finansieres fra EU's udviklingsbudget. Parlamentet har derfor opfordret til et instrument, der ville sætte EU i stand til at finansiere sådanne handlinger fra andre kilder end DCI. Parlamentet har samtidig gentaget sin holdning om, at det såkaldte "ICI+"-instrument ikke må finansieres via en overførsel af midler fra DCI, og det vil fortsat engagere sig konstruktivt i de løbende forhandlinger om denne forordning.

Ordføreren anerkender, at den demokratiske kontroldialog, navnlig i forbindelse med midtvejsrevisionen af strategidokumenterne i 2009/2010, har hjulpet til med at undgå vedtagelsen af strategidokumenter indeholdende bestemmelser, der overskrider beføjelser. Vores kontrol har også bekræftet, at risikoen for, at udenrigspolitiske interesser vinder indpas, at der er manglende fokus på fattigdom og 2015-målene og bekymringer om, hvorvidt interesser høres i tilstrækkelig grad, fortsat eksisterer.

De fremtidige perspektiver

I forbindelse med debatten om den næste flerårige finansielle ramme påpegede Kommissionen, at den måske vil genoverveje den overordnede struktur for de eksterne finansieringsinstrumenter. Yderligere forenkling og tilpasning til nye udfordringer, såsom klimaændringer, samt den rette plads for EU's interne politikkers eksterne dimension er vigtige aspekter, som der skal tages højde for. På dette tidlige tidspunkt vil ordføreren ikke fremsætte detaljerede forslag til strukturen, men snarere fokusere på de *vigtigste principper*, der skal afspejles i den fremtidige udviklingspolitik i EU.

Det allerførste af disse nøgleprincipper og udgangspunktet for vores overvejelser er, at der er behov for et separat udviklingssamarbejdsinstrument, som specifikt og eksklusivt sigter mod udviklingslande og forfølger de mål, der er defineret i artikel 208 i TEUF. Af gennemsigtighedshensyn bør samarbejde med udviklingslande (herunder vækstlande) uden for rammerne af statslig udviklingsbistand, kanaliseres gennem et separat instrument.

En gennemgang af strukturen bør også føre til løsning af en skævhed, der er flere årtier gammel: For at sikre ligebehandling for alle udviklingslande og for at styrke den demokratiske kontrol af hele EU's udviklingspolitik bør EUF medtages i EU's budget. Dette må imidlertid ikke føre til en reduktion i faste priser i finansieringen af enten DCI eller EUF (sammenlignet med deres nuværende niveauer) eller af det samlede beløb af midler, der stilles til rådighed på EU-plan til ODA.

Tilstrækkelig finansiering

Det fremtidige instrument til at give udviklingsbistand fra EU skal være tilstrækkeligt udstyret i økonomisk henseende. EU har forpligtet sig til et samlet mål om at anvende 0,7 % af sin BNI på ODA senest i 2015. For at nå dette mål skal det aktuelle niveau for den europæiske bistand væsentligt forhøjes. I betragtning af merværdien af Kommissionens bistand og Kommissionens nye rolle i forbindelse med koordineringen af EU's og medlemsstaternes udviklingspolitik (artikel 210 i TEUF) bør andelen af ODA, der kanaliseres gennem EU-budgettet, i det mindste forblive stabil.

De årlige tal for det nye udviklingssamarbejdsinstrument i perioden for den næste flerårige finansielle ramme bør øges væsentligt i faste priser.

Parlamentet minder medlemsstaterne om deres løfte på Det Europæiske Råd af 29.-30. oktober 2009 og insisterer på, at finansiering af tilpasning til klimaændringer "ikke bør underminere eller skade kampen mod fattigdom og den løbende udvikling mod 2015-udviklingsmålene" og derfor bør være supplerende i forhold til midler, der er beregnet til opfyldelsen af de specifikke DCI- og EDF-målsætninger.

Fokus på fattigdomsbekæmpelse og kriterier for statslig udviklingsbistand

DCI defineres som et reelt udviklingssamarbejdsinstrument, navnlig gennem bestemmelserne i artikel 2, stk. 1 (der definerer fattigdomsbekæmpelse som det primære og overordnede mål), og artikel 2, stk. 4, (100 % af finansieringen i henhold til geografiske programmer og 90 % til tematiske programmer skal overholde kriterierne for statslig udviklingsbistand).

I overensstemmelse med artikel 208 i TEUF skal sådanne bestemmelser være at finde i fremtidige instrumenter, der afløser DCI, og – som erfaringen med DCI viser – skal de måske formuleres endnu strengere. Tematiske programmer vil forsat omfatte nogle foranstaltninger, der ikke er forenelige med den statslige udviklingsbistand, men der skal defineres klare kvoter.

Opnåelse af 2015-målene skal fortsat være den vigtigste målsætning for det fremtidige udviklingssamarbejdsinstrument under forudsætning af, at målet for 2015 falder inden for det næste udviklingsinstruments levetid. Men selv om 2015-målene blev opfyldt, vil fattigdom fortsat være en realitet for mange. I perioden efter 2015 skal vi finde en formel, der sikrer sammenhæng med nye internationale mål, der endnu ikke er defineret. Den vejledende andel på 20 % af DCI til anvendelse til sundhed og uddannelse (inden 2009) har været et vigtigt referencepunkt for Parlamentet, men gennemførelsen af den har været vanskelig at overvåge. I det fremtidige instrument skal en lignende vejledende andel opretholdes, men af hensyn til gennemsigtighed og klarhed skal det henvise til begrebet "grundlæggende sociale tjenester" som defineret af FN i millenniumudviklingsmål 8 (indikator 8.2), og der kræves streng rapportering fra Kommissionen.

Krisen i forbindelse med fødevarerpriser har påvist behovet for fleksibel og hurtig reaktion for at reagere på pludselige ændringer med hensyn til behov og prioriteter. Dette kan afspejles

ikke blot i strukturen for den eksterne finansiering, men også i selve udviklingssamarbejdsinstrumentet.

Geografiske og tematiske programmer

Det ville være en god idé, at der er mere differentiering i tilgangen til den blandede gruppe af udviklingslande. DCI er måske ikke længere det mest passende instrument for adskillige mellemindkomstlande, navnlig de lande, der profilerer sig som nye donorer. Dette bør imidlertid ikke føre til ensidige beslutninger om definitionen af "udviklingslande", som fortsat ved international konsensus skal henhøre under OECD/DAC's kompetence. Også den omstændighed, at en meget betydelig andel af befolkningen i de nye donorlande fortsat lever i absolut fattigdom, berettiger – efter ordførerens mening – til, at det fremtidige instrument fortsat bør dække alle lande på DAC-listen, der ligger inden for instrumentets geografiske område.

Alle tematiske programmer har vist sig at være relevante, men der kan være behov for, at der sættes et nyt fokus i lyset af nye udfordringer (fødevarekrise, klimaændringer, særlige behov i skrøbelige stater).

Programmet for ikkestatslige aktører og lokale myndigheder har vist sig kronisk at have for lidt finansiering til for mange ansøgere. Dette skal der rettes op på i det fremtidige instrument. Desuden skal resultaterne af den løbende strukturerede dialog afspejles i definitionen af den rolle, som ikkestatslige aktører spiller, og bistandsformerne.

Procedurer til programmering af EU bistand

Koordinering og arbejdsdeling skal være vejledende principper i programmeringen under det nye udviklingsinstrument. Idéen om europæiske strategidokumenter bør forfølges som en sag med høj prioritet. Der bør medtages et særligt kapital om hvor effektiv bistanden er, hvori de foranstaltninger, der er truffet med henblik herpå, specificeres samt en donor og en matrice for 2015-målene for at sørge for gennemsigtighed vedrørende valg af intervention fra Kommissionens side.

Den geografiske programmering er nu en opgave som Tjenesten for EU's Optræden Udadtil tager sig af under kommissæren for udviklings ansvar og i samarbejde med GD DEVCO. I betragtning af målene og sammensætningen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og i lyset af tidligere erfaringer med DCI er der en reel risiko for, at udviklingsmål kan blive overskygget af udenrigspolitiske interesser. Det er derfor af største vigtighed, at der etableres procedurer og strukturer, som beskytter udvikling som et selvstændigt politikområde med sine egne specifikke mål.

Udbedring af manglerne i demokrati

Parlamentet skal have mulighed for at forsvare EU's udviklingspolitikks særlige karakter i instrumentet for udviklingssamarbejde efter 2013 ved at kontrollere beslutninger for strategisk programmering på lige fod med Rådet. Navnlig beslutninger om generelle mål, prioritetsområder og forventede resultater samt tildeling af midler, der opfylder kriterierne i

artikel 290 i TEUF, skal træffes ved anvendelse af proceduren for delegerede retsakter.